

רע"פ 4042/17 - גלמן יובל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4042/17

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: גלמן יובל

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל והשופטים: ז' בוסתן וד"ר ש' בורנשטיין) מתאריך 02.04.2017 ב-ע"פ 54492-12-15

בשם המבקש: עו"ד מוטי אדטו

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל והשופטים: ז' בוסתן וד"ר ש' בורנשטיין) ב-ע"פ 54492-12-15, בגדרו התקבל חלקית ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת א' פינק) ב-ת"פ 11982-06-13, כך שהושתו על המבקש העונשים הבאים: 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל; הפעלת עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שהושת על המבקש ב-ת"פ 20264-06-10 וב-ת"פ 32703-08-11, אשר ירוצה בחופף לעונשו בתיק זה; 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש

שנים, לבל יעבור עבירות מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה); 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה מסוג עוון לפי הפקודה, וכן תשלום קנס בסך 5,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתו.

להלן אביא בקצרה את הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשה.

רקע והליכים קודמים

2. בתאריך 06.06.2013, הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט השלום הנכבד. במבוא לכתב האישום נטען כי במועד שאיננו ידוע במדויק למשיבה, עובר לתאריך 14.10.2012, המבקש יצר קשר עם אזרח סיני בשם xiaobing yan (להלן: האזרח הסיני) והשניים הסכימו ביניהם כי האזרח הסיני יעביר למבקש חבילות המכילות סם מסוכן, כמתואר בשלושת האישומים נושאי כתב האישום, שפירוטם להלן:

(א) באישום הראשון נטען כי בין התאריכים 24.10.2012 ל-05.05.2013, המבקש ביצע 10 העברות כספיות דרך מערכת GMT לאזרח הסיני, ב-10 מועדים שונים ובסכומים שנעו בין 1,200 ל-2,200 דולר ארה"ב בכל העברה. עוד נטען כי לאחר מכן, במועד מסוים, עובר לתאריך 07.05.2013 - המבקש הזמין דרך אתר האינטרנט "עלי באבא" ובאמצעות האזרח הסיני, סם מסוכן מסוג פנטדרון (pentedrone) במשקל של 1,001.94 גרם (להלן: הסם הראשון).

בכתב האישום נטען עוד כי בתאריך 07.05.2013, נשלחה חבילה מסין לסבתו של המבקש, המתגוררת ברחובות, אשר הכילה את הסם הראשון (להלן: החבילה הראשונה). על-פי הנתען, בתאריך 12.05.13, החבילה הראשונה הגיעה לארץ, נתפסה והועברה למשטרת ישראל. לאחר הגעתה של החבילה הראשונה למשטרה, הוצא מתוכה רוב הסם הראשון, וזה הוחלף בחומר דמה כך שנשאר בה כמות של 30 גרם סם מסוג פנטדרון בלבד. בהמשך, כך נטען, החבילה הראשונה נשלחה לסבתו של המבקש. לאחר הגעתה של החבילה הראשונה לבית סבתו של המבקש, נטען בכתב האישום כי המבקש הגיע עם חברתו לבית סבתו, פתח את החבילה הראשונה ומשהבחין כי היא מכילה שקית משטרתית - לקח את דוגמת הסם שהייתה בה והשליך אותה אל עבר גג ביתה של סבתו.

במסגרת האישום הראשון יוחסו למבקש העבירות הבאות: יבוא סם - עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה; החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה, וניסיון להחזקת סם - עבירה לפי סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) יחד עם סעיף 10 לפקודה.

(ב) באישום השני נטען כי במועד שאיננו ידוע במדויק למשיבה, עובר לתאריך 20.05.2013, המבקש הזמין באמצעות האזרח הסיני סם מסוכן מסוג XLR-11 במשקל של 99.89 גרם (להלן: הסם השני). עוד נטען בכתב האישום כי בתאריך 20.05.2013 נשלחה חבילה מסין לבית אמו של המבקש, אשר הכילה את הסם השני (להלן: החבילה השניה). בתאריך 26.05.2013, כך נטען, החבילה השניה הגיעה לארץ והועברה למשטרת ישראל.

במסגרת האישום השני יוחסו למבקש העבירות הבאות: יבוא סם - עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה, וניסיון להחזקת סם - עבירה לפי סעיף 25 לחוק העונשין יחד עם סעיף 10 לפקודה.

(ג) באישום השלישי נטען כי בתאריך 27.05.2013 המבקש החזיק סם מסוכן מסוג XLR-11 במשקל כולל של 301.46 גרם, בביתו ברחובות. עוד נטען, כי בביתו של המבקש נתפסו הכלים והמוצרים הבאים, אשר נטען כי הם משמשיים להכנת סם: מלחם שקיות; מעבד מזון; כלי מטבח; שני משקלים; אצטון טהור; שני בקבוקים שעליהם הכיתוב "חומצה חנקתית"; מיכלי פלסטיק המכילים גרגירי חומר עם הכיתוב: "סודיום הידרוקסיד"; גלילי מדבקות עם הכיתובים: "שולי מסטולי", "דרדסטלה", "פיקאצו" ו"מיסטר נייס גאי", וכן כרטיסי ביקור עם פרטי המבקש.

במסגרת האישום השלישי יוחסו למבקש העבירות הבאות: החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה, והחזקת כלים להכנת סם - עבירה לפי סעיף 10 לפקודה.

3. בתאריך 08.09.2015 בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש בשתי העבירות של יבוא סם, נושאי האישומים הראשון והשני, ובעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם, נושא האישום השלישי, וזיכה את המבקש משאר המעשים שיוחסו לו בכתב האישום, כל זאת לאחר שמיעת ראיות.

במסגרת הכרעת הדין, שעסקה בעיקר בשאלת היסוד הנפשי של המבקש בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו, בית משפט השלום הנכבד קבע כי המבקש היה מודע לכך, ולמצער כי הוא עצם עיניו מלראות, שהוא מייבא ומחזיק בסמים בלתי חוקיים (ראו: סעיפים 22-23 לפסק הדין). כן נקבע בהכרעת הדין, כי מעבר למודעותו הכללית של המבקש לכך שהוא עוסק ביבוא סמים אסורים, הייתה לו אף מודעות קונקרטית לכך שהחומר מסוג XLR-11 הינו סם אסור (סעיף 46 לפסק הדין). כן נפסק כי העובדה שהסם פנטדרון לא נרשם בשמו בפקודה - איננה משמיעה בהכרח מסקנה כי מדובר בחומר מותר, ומשכך איסור הייבוא חל גם עליו (סעיפים 25-34 לפסק הדין).

4. בתאריך 12.11.2015, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש, נגזר דינו של המבקש. במסגרת גזר הדין בית משפט השלום הנכבד קבע כי מתחם העונש ההולם למעשים בהם הורשע המבקש הורשע במסגרת האישום הראשון נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל; כי מתחם העונש ההולם למעשים שבהם הורשע המבקש במסגרת האישום השני נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם למעשים שבהם המבקש הורשע במסגרת האישום השלישי נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. לאחר שבית משפט השלום הנכבד שיקלל את כלל הנתונים הרלבנטיים לעניין, לרבות נסיבותיו האישיות של המבקש, הוא השית על המבקש 24 חודשי מאסר בפועל, וכן הפעיל את עונש המאסר על תנאי בן 6 החודשים שרביץ על המבקש והושת עליו ב-ת"פ 20264-06-10 וב-ת"פ 32703-08-11 - במצטבר ל-24 חודשי המאסר בפועל הנ"ל, וזאת לצד עונשים נוספים.

5. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום הנכבד. במהלך הדיון בערעור, המבקש חזר בו מערעורו על הכרעת הדין ומיקד את טענותיו כנגד עונש המאסר שהושת עליו. לאחר מכן, בית המשפט המחוזי הנכבד הורה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המבקש, ובהמשך הוגשו עוד שני תסקירים משלימים, אשר בסיכומם שירות המבחן התרשם כי המערער סובל מבעיית התמכרות לחומרים פסיכואקטיביים, הדורשת מעורבות טיפולית ייעודית. יחד עם זאת, נוכח סירובו של המבקש להירתם לטיפול, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על כך. על-אף האמור, שירות המבחן ציין כי ישנה חשיבות בשילובו של המבקש במסגרת טיפולית, תוך כדי ריצוי עונש מאסר, אך הוסיף כי יש

צורך בתקופת מאסר בת שנה וחצי לפחות לצורך בחינת השתלבותו של המבקש בהליך טיפולי ארוך טווח כאמור.

6. בתאריך 02.04.2017 בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של המבקש והשית עליו את העונשים המפורטים בפסקה 1 שלעיל. בפסק דינו בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי עונש המאסר שהושת על המבקש משקף נכונה את מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, והוא מאזן בצורה ראויה בין הנסיבות המחמירות והמקלות המתקיימות בעניינו של המבקש. בהקשר זה בית המשפט המחוזי הנכבד הסכים עם קביעתו של בית משפט השלום הנכבד כי אין בעובדה שמדובר בסמים, אשר נאסרו רק לא מכבר בפקודה, כדי להצדיק הפחתה בעונש שהושת על המבקש. בנוסף בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי אין להפחית את עונשו של המבקש נוכח מצבו הרפואי המיוחד, וזאת מאחר שאין במצבו זה כדי להצדיק את ייבוא הסמים או את החזקתם שלא לשימוש עצמי על-ידו.

על-אף האמור, בהתחשב בעובדה שמדובר במאסר ראשון שנגזר על המבקש ובשים לב להודאתו, המאוחרת אמנם, שבאה לידי ביטוי בחזרתו מערעורו על הכרעת הדין – בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי עונש המאסר על תנאי שהופעל על-ידי בית משפט השלום הנכבד, ירוצה בחופף ולא במצטבר, כך שהמערער ירצה 24 חודשי מאסר בפועל (ללא ניכוי תקופת מעצרו) – חלף העונש שהושת עליו בגזר הדין, מושא הערעור.

מכאן הבקשה למתן רשות ערעור שלפני.

טענות הצדדים

7. בבקשתו, המבקש משיג על חומרת העונש שהושת עליו. בתוך כך, המבקש טוען כי בית המשפט המחוזי הנכבד שגה כאשר לא נתן משקל במסגרת פסק דינו למספר נסיבות מקלות, אשר מתקיימות בו, לגישתו, וביניהן: מצבו הרפואי המיוחד, והעובדה כי מאז האירועים נושאי פסק הדין, המבקש, שיקם, לטענתו, את חייו.

8. המבקש מוסיף וטוען כי כוונתו הייתה לייבא ארצה רק חומרים מותרים, אך נוכח מורכבותן של הוראות הפקודה, וכתוצאה מכך שהיא השתנתה עובר להגעת החבילה השניה לארץ – הדבר לא עלה בידו. משכך, העובדה שהסמים, נושאי כתב האישום, הם סמים שהוכללו בפקודה רק בסמוך להגעת החבילה השניה לארץ, מהווה, לדעת המבקש, נסיבה מקלה בעניינו. המבקש גם סבור כי העובדה שבפני הערכאות הקודמות לא פורט ריכוזו המדויק של חומר הסם הפעיל מתוך כלל החומר, מושא כתב האישום, צריכה לבוא לידי ביטוי בהקלה בעונשו של המבקש, זאת כיוון שעובדה זו מלמדת, לגישת המבקש, שהנזק שמעשיו גרמו קטן יחסית.

לבסוף המבקש גורס כי העונש שהושת עליו חורג ממתחם הענישה הראוי במקרים כגון אלו, וזאת בהתחשב בעובדה שהערכאות הקודמות קבעו כי המבקש: "ניסה להלך בין הטיפות" (ראו: סעיף 44 לגזר הדין) ולא התכוון לייבא חומרים אסורים ובשים לב לכך שימי מעצרו של המבקש לא נוכו מעונש המאסר שהושת עליו.

9. המשיבה טוענת, מנגד, כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים, אשר הותוו בפסיקת בית משפט זה לצורך מתן רשות ערעור, בשים לב לכך שטענותיו של המבקש הינן כאלה אשר הועלו ונדחו כבר על-ידי הערכאות הקודמות.

10. המשיבה מוסיפה וטוענת כי גם לגופו של עניין, דינן של טענות המבקש להידחות. לעמדת המשיבה, העונש שהושת על המבקש על-ידי בית המשפט המחוזי הנכבד הולם את מדיניות הענישה הנהוגה במקרים מעין אלו. בהקשר זה המשיבה גורסת כי העובדה שבית המשפט המחוזי הנכבד לא ניכה את ימי המעצר שבו המבקש שהה מעונש המאסר שהושת עליו – לא מעידה על עיוות דין שנגרם למבקש, זאת מאחר שבית המשפט המחוזי הנכבד ממילא הקל עם המבקש בכך שקבע כי המבקש ירצה את עונש המאסר המותנה בחופף ולא במצטבר לעונש שהושת עליו בהליך, נשוא הערעור.

דיון והכרעה

11. לאחר עיון בבקשה, בתגובת המשיבה ובחומר שצורף אליהן – הנני סבור כי דין הבקשה להידחות. אנמק בקצרה את מסקנתי זו, מיד בסמוך.

12. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינים של הצדדים הישירים להליך, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: רע"א 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 4067/17 אבו קוש נ' מדינת ישראל (14.06.2017) (להלן: עניין אבו קוש); □ 9987/16 אקדסמן נ' מדינת ישראל (19.06.2017)). סבורני כי הבקשה שבפני לא העלתה שאלה משפטית עקרונית המצריכה בירור בנסיבות (בין השאר בשים לב לכך שהמבקש חזר בו מערעורו על הכרעת הדין) והיא מתמקדת כולה בענייני הפרטני של המבקש.

13. זאת ועוד – אחרת. הבקשה נסובה סביב חומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה, השגה על חומרת העונש איננה מקימה, על דרך הכלל, עילה לדיון ב"גלגול שלישי", אלא במקרים מיוחדים בהם מתגלה סטייה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות (ראו: עניין אבו קוש; רע"פ 430/17 אזולאי נ' מדינת ישראל (07.03.2017)). בעניינינו, בית משפט השלום הנכבד קבע את מתחם הענישה בענייניו של המבקש לאחר שאיבחן היטב את המקרה דנן ממקרים רבים אחרים, שבהם יובאו סמים מסוגים שונים, ותוך השוואה למתחמי הענישה שנקבעו באותם מקרים (ראו: סעיפים 37-39 לגזר הדין). בחינת גזרי הדין הרבים שבית משפט השלום הנכבד הפנה אליהם מעלה כי העונש שהושת על המבקש אין בו משום "סטייה קיצונית" ממדיניות הענישה, כנטען ע"י המבקש, בצורה שמצדיקה התערבות ב"גלגול שלישי".

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה.

14. אף לגופם של דברים – דין הבקשה להידחות. כל הנסיבות, אשר יש בהן, לגישת המבקש, כדי להביא להקלה בעונשו – הועלו בפני בית המשפט המחוזי הנכבד, ונדחו לגופן. בהקשר זה מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד כי: "אין בעובדה שמדובר ב'סמים חדשים' כדי להצדיק הקלה בעונש המאסר שהוטל על המערער (המבקש בעניינינו – ח"מ)" (ראו: עמ' 13 לפסק הדין), וזאת בהתחשב בנזקים הכבדים שסמים מן הסוג שעל יבואם

והחזקתם הורשע המבקש - מסבים למשתמשים בהם.

עוד התרשמתי, כי העובדה שבפני הערכאות הקודמות לא הוצגה חוות דעת ביחס לריכוז החומר הפעיל בסמים שעל ייבואם והחזקתם המבקש הורשע - הובאה בחשבון בגזירת עונשו של המבקש (עיינו: סעיף 34 לגזר הדין) ומשכך אין מקום להפחתה נוספת בעונשו מחמת עובדה זו. כמו כן מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי הנכבד לפיה, בנסיבות, אין להקל בעונשו של המערער אך בשל מצבו הרפואי המיוחד.

לבסוף אציין כי לאחר שנוכחתי לדעת שבית המשפט המחוזי הנכבד שיקלל את אי-ניכוי ימי המעצר יחד עם מכלול נסיבותיו של המבקש (ראו: עמוד 15 לפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד) והקל בסופו של דבר בעונשו הכולל - סבורני כי אין בטענה זו כדי להצדיק, בנסיבות, דיון ב"גלגול שלישי" בעניינו.

15. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באדר התשע"ח (7.3.2018).

ש ו פ ט